

BEČKA BIOENERGIJA OBITELJI PAVLOVIĆ

U čovjeku dolazi do promjena, budimo prirodne potencijale obrambenih mehanizama i najčešće nam dolaze osobe s dijagnozom malignih tumora, kažu Snežana i Slavoljub Pavlović iz Beograda

U čovjeku dolazi do promjena, budimo prirodne potencijale obrambenih mehanizama i najčešće nam dolaze ljudi s dijagnozom malignih tumora, kažu bioenergetičari Snežana i Slavoljub Pavlović.

Prvo pitanje — potaknuto iznenađenjem što usred Beča srećemo četvoročlanu obitelj Pavlović: Snežanu, Slavoljuba i njihova dva sina — osmogodišnjeg Vuka i šestogodišnjeg Damjana — što Pavlovići rade u Beču? Pitate, tko su Pavlovići? Ako vas sjećanje služi, to je onaj mladi bračni par — Beogradani, koji su se proslavili kao bioenergetičari i koji su svoje (nat)prirodne sposobnosti stavili u službu liječenja bolesti, često kod onih koji su izgubili svaku nadu u ozdravljenje . . .

Odmah da se otklone sve sumnje: nisu čudnovorci premda neki slučajevi ozdravljenja o kojima su nam pričali blizu su budu nego stvarnosti. Ali o tome ovaj put, nećemo zboriti, jer nas naš sugovornici uvijek zavravaju da se ovdje bioenergetičari svrstavaju u red ljudi koji kao i svaki drugi rade svoj posao, rade ono za što ljudi imaju potrebu, što prihvaćaju i konačno plaćaju. Sve je u skladu s propisima, ovdje su priznati i upravo radi toga su se uputili u Beč poslije

Beograda i Garešnice, gdje su iščekivali dozvolu za rad, ali je nisu dočekali. U Beču su od jesenas kada su djeca pošla u škole. Usput, napominju da studenti bečkog Tehničkog fakulteta slušaju predavanje iz bioenergije.

— Dva je koraka razlike između shvaćanja bioenergetičara ovdje i u nas. Čak su i liječnici priznali vrijednost bioenergetičara, a socijalno plaća pacijentima dio troškova kod bioenergetičara, odgovaraju naši poznanici. Beč je prije svega velik izazov za bioenergetičare Pavlović. Za sada su im najbrojniji pacijenti Jugoslaveni koji potežu čak do Beča. Pola sata prije nas bio im je u posjetu mladić iz Velenja, koji je gotovo oslijepio, sličan slučaj poput naše osječke djevojčice Lidije i sada je potpuno dobro. Danas je bio na kontroli.

Djeca Damjan i Vuk toliko su se razigrala da su ih roditelji jedva nagovorili da idu gledati televiziju, pa da nam ispričaju što su vidjeli, kako teku rane operacije na Bliskom istoku. U kavanu gdje smo razgovarali izabrali smo stol u kutu tako da nam ne smetaju drugi gosti, a ni mi njih.

— Ne dijelimo pacijente na moje i njegove, jer su nam sposobnosti slične. Radimo, naravno, pojedinačno. Na testi-

ranju u VMA — bez prisutnosti subjekata — imali smo gotovo slične rezultate.

— Kako otkrivате gdje se u čovjeku krije bolest?

— Između ostalog, od pacijenta tražimo i liječničke nalaze, što nam omogućava da se lakše približimo bolesnom mjestu. Imamo i dobru dokumentaciju o pacijentima koje smo liječili, ili sada liječimo. Ja već preko telefona mogu naslutiti, kaže Snežana.

— U liječničku se dijagnozu ne miješamo, najčešće se bavimo bolesnicima koji su medicinski otpisani, ili ako se ne tko ne želi liječiti medicinskim putem, kaže Slavoljub, a Snežana dodaje:

— Ja imam osjećaj koliko i što mogu pomoći.

Kako to osjećate?

— Jednostavno, kao i vi kada radite svoj posao, pišete članak, imate osjećaj da to možete. Čujete i osjećate čovjeka, a čim ga čujete, vi ste mnogo učinili, odgovara Snežana.

— U čovjeku dolazi do promjena. Budimo prirodne potencijale obrambenih mehanizama, dodaje Slavoljub.

— Tko vam se najviše obraća?

— Ljudi s dijagnozom malignih tumora . . .

Na trenutak razgovor skreće na nepovjerenje medicine prema bioenergetičarima. Slavoljub iznosi svoje mišljenje, da

bi ljude od malih nogu, pa preko školovanja, trebalo educirati, kako bi svatko mogao mnogo više učiniti za sebe i svoje zdravlje. Snežana dodaje:

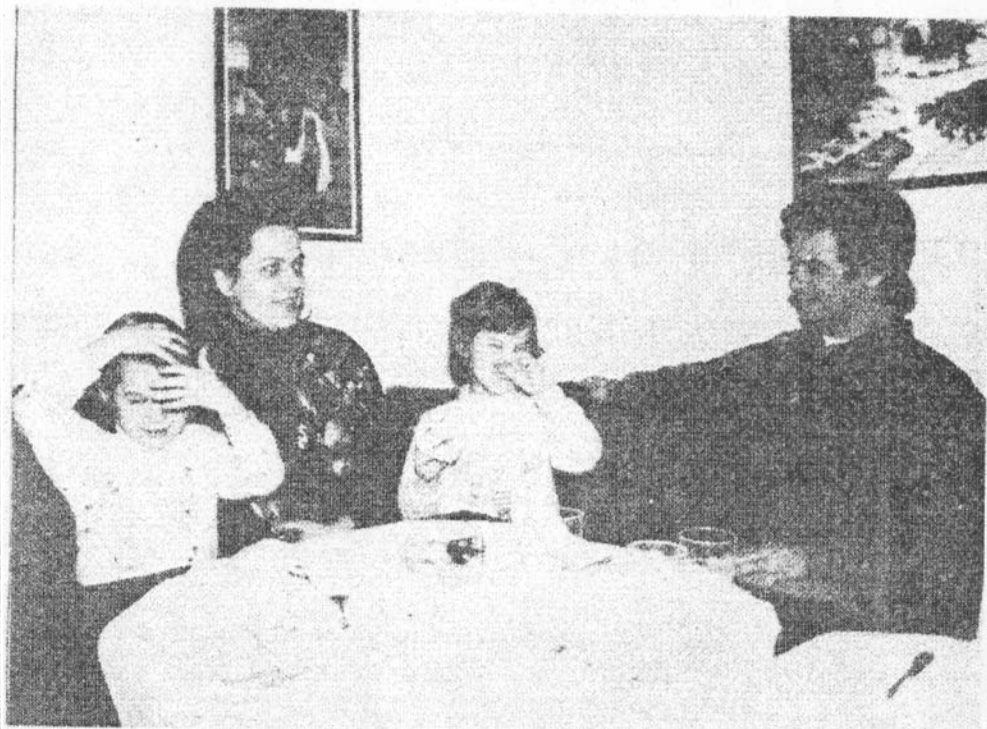
— Nema opasnosti da mi ne koga upropastimo.

— Ovo radimo kao što i vi radite svoj posao. Sugestija?

Da i to je jedan oblik energije . . .

Pavlovići su u braku devet godina. Zanimanje za bioenergiju zblížilo ih je i uvelo u brak. Odaju skladnu i sretnu obitelj, otvorenu za svaku vrstu razgovora.

Pokušavaju se utkati u živo Beča, a preko onih što iz domovine ovamo dolaze održavaju vezu sa svojom zemljom. Razgovor, smo privedi kraju jer je Damjan zaspao majci na krilu. Bilo je vrijeme da djeca pođu u krevet.

PAVLOVIĆI U BEČU: Obitelj bioenergetičara Snežane i Slavoljuba Pavlovića od jesenas prenosi se u Beč